

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ז קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בשלמא עביט של מימי רגלים - איכא זריקה משתברת, אלא צואה - מאי זריקה משתברת איכא?												ז	נא.	
בצואה לוחה.												!	נא.	
לימא כתנאי:												ז	נא.	
שחט לה חגב - ר' יהודה מחייב	[רבי יהודה]											ז	נא.	
פטורים	חכמים:											ז	נא.	
מאי לאו בהא קמיפלגי:												■	נא.	
אמרינן כעין זביחה	דמר סבר: [רבי יהודה]											■	נא.	
לא אמרינן כעין זביחה אלא כעין פנים	ומר סבר: [חכמים]											■	נא.	
לא, דכ"ע - לא אמרינן כעין זביחה, אלא כעין פנים בעינן, ושאינו חגב, הואיל וצוארו דומה לצואר בהמה.												!	נא.	
עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל, שבר מקל בפניה - חייב ונאסרת, זרק מקל לפניה - חייב ואינה נאסרת.	ר"נ אמר רבה בר אבוב אמר רב:												■	נא.
מאי שנא שבר? דהויה ליה כעין זביחה, זרק נמי הויה ליה כעין זריקה	רבא לר"נ:											ז	נא.	
בעינן זריקה משתברת וליכא.	א"ל: [ר"נ]											!	נא.	
אלא מעתה, אבני בית מקוליס במה יאסרו?												ז	נא.	
אף לדידי קשיא לי, ושאלתיה לרבה בר אבוב, ורבה בר אבוב לחייה בר רב, וחייא בר רב לרב	א"ל: [ר"נ]											○	נא.	
נעשה כמגדל עבודת כוכבים.	וא"ל: [רב]											!	נא.	
הניחא למ"ד: עבודת כוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד, אלא למ"ד: עד שתעבד, תישתרי, דהא לא פלחה	[רבא]											ז	נא.	
כל אחת ואחת נעשית עבודת כוכבים ותקרובת לחברתה.	א"ל: [ר"נ]											!	נא.	
א"ה, בתרייתא מיהא תשתרין	[רבא]											ז	נא.	
אי ידעת לה זיל שקלה.	א"ל: [ר"נ]											!	נא.	
כל אחת ואחת נעשית תקרובת לעצמה ותקרובת לחברתה.	רב אשי:											!	נא.	
מצא בראשו כסות ומעות או כלים - הרי אלו מותרין פרכילי ענבים, ועטרות של שבלים, ויינות, שמנים וסלתות, וכל דבר שכיוצא בו קרב לגבי מזבח - אסור.	תנן:											■	נא.	
בשלמא יינות שמנים וסלתות, איכא כעין פנים ואיכא כעין זריקה משתברת, אלא פרכילי ענבים ועטרות של שבלים, לא כעין פנים איכא ולא כעין זריקה משתברת איכא												ז	נא.	
כגון שבצרן מתחלה לכך.	רבא אמר עולא:											!	נא.	
מנין לזובח בהמה בעלת מום לעבודת כוכבים שהוא פטור? שנאמר: (שמות כב) זובח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו, לא אסרה תורה אלא כעין פנים.	רבי אבהו א"ר יוחנן:												■	נא.
במאי? אילימא בדוקין שבעין, השתא לבני נח חזיא לגבוה בבמה דידהו, לעבודת כוכבים מיבעיא?	הוי בה רבא:											ז	נא.	
אלא במחוסר אבר, וכדרכי אלעזר	[רבא]											!	נא.	
מנין למחוסר אבר שהוא אסור לבני נח? שנאמר: (בראשית 1) ומכל החי מכל בשר שנים מכל, אמרה תורה: הבא בהמה שחיון ראשי אברין שלה.	דאמר ר' אלעזר:											■	נא.	
האי ומכל החי מיבעי ליה למעוטי טריפה												ז	נא.	
(בראשית 1) מלהחיות זרע נפקא.												!	נא.	
הניחא למ"ד: טריפה אינה יולדת, אלא למ"ד: טריפה יולדת, מאי איכא למימר?												ז	נא.	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
קרא: אתך, אתך - בדומין לך.												!	◇	נא.
ודלמא נח גופיה טריפה הוה												ז		נא.
תמים כתיב ביה.														נא.
דלמא תמים בדרכין														נא.
צדיק כתיב ביה.														נא.
דלמא תמים בדרכין, וצדיק במעשין														נא.
לא מצית אמרת דנח גופיה טריפה הוה, דאי ס"ד נח טריפה הוה, א"ל רחמנא: דכוותך עייל, שלמין לא תעייל?														נא.
השתא דנפקא מאתך, להחיות זרע למה לי?														נא.
אי מאתך, ה"א לצוותא בעלמא, ואפ"ל זקן ואפ"ל סריס, קמ"ל להחיות זרע.														נא.
מנין לשובט בהמה למרקוליס שהוא חייב? שנאמר: (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשיעורים, אם אינו ענין לכדורכה, דכתיב: (דברים יב) איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם, תנהו ענין לשלא	רבי אלעזר:													נא.
והא להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:														נא.
עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שהרי עונשן אמור, שנאמר: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו וגו', עונש שמענו, אזהרה מנין? ת"ל: (דברים	[תניא]													נא.
כל מקום שנאמר השמר ופן ואל - אינו אלא בלא תעשה	דאמר ר' אבין א"ר אילא:													נא.
מכאן ואילך הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שנאמר: (ויקרא יז) למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זובחים, שהתרת לך כבר, על פני השדה, מלמד שכל הוזהב בבמה בשעת איסור הבמות, מעלה עליו הכתוב כאילו הוא זובח על פני השדה והביאום לה' - זו מצות עשה, ומצות לא תעשה מנין? ת"ל: (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד את זבחייהם, יכול יהא עונש כרת? ת"ל: (ויקרא יז) חקת עולם תהיה זאת להם, זאת להם - ולא אחרת להם														נא.
קרי ביה ולא יזבחו, וקרי ביה ולא עוד.	רבא:													נא.
מצא בראשו מעות, כסות או כלים - הרי אלו מותרין														נא.
פרכילי ענבים, ועטרות של שבלים, ויינות ושמינים וסלתות, וכל דבר שכיוצא בו קרב ע"ג המזבח - אסור.														נא.
מנהגי מילי?														נא.
כתוב אחד אומר: (דברים כט) ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם, וכתוב אחד אומר: (דברים ז) לא תחמוד כסף וזהב עליהם, הא כיצד? עמהם דומיא דעליהם, מה עליהם - דבר של נוי אסור, ושאינו של נוי מותר, אף עמהם - דבר של נוי אסור, ושאינו של נוי מותר.	רבי חייא בר יוסף א"ר אושעיא:													נא.
ואימא: עליהם דומיא דעמהם, מה עמהם - כל מה שעמהם, אף עליהם - כל שעליהם														נא.
א"כ, לא יאמר עליהם.														נא.
מעות דבר של נוי הוא														נא.
בכיס קשור ותלוי לו בצוארו.	אמרי דבי ר' ינאי:													נא.
כסות דבר של נוי הוא														נא.
בכסות מקופלת ומונחת לו על ראשו.	אמרי דבי ר' ינאי:													נא.
כלי דבר של נוי הוא														נא.
דסחיפא ליה משכילתא ארישיה.	רב פפא:													נא.
כל שהוא לפניו מן הקלקלין - אפי' מים ומלא אסור, חוץ לקלקלין - דבר של נוי אסור, ושאינו של נוי מותר.	רב אסי בר חייא:													נא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

עבודה זרה-רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	נא:	
אין קלקלין לא לפעור ולא למרקוליס.	רבי יוסי בר חנינא, נקטינן:											■	◇	נא:
למאי?												^		נא:
אילימא דאפי' פנים כחוקן דמי ושרי												!		נא:
השתא פעורי מפערין קמיה, מים ומלח לא מקרבין ליה?												ז		נא:
אלא, אפי' חוקן כפנים דמי ואסור.												!	◇	נא:
עבודת כוכבים שהיה לה גינה או מרחץ - נהנין מהן שלא בטובה, ואין נהנין מהן בטובה													■	מ נא:
היה שלה ושל אחרים - נהנין מהן בין בטובה ושלא בטובה.													■	נא:
עבודת כוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד, ושל ישראל - אין אסורה עד שתיעבד.													■	נא:
בטובה - בטובת כומרין, שלא בטובה - שלא בטובת כומרין, לאפוקי טובת עובדיה דשרי.	אביי:												■	ג נא:
איכא דמתני לה אסיפא:													■	נא:
היה שלה ושל אחרים - נהנין מהן בטובה ושלא בטובה	[סיפא]												■	נא:
בטובה - בטובת אחרים, שלא בטובה - שלא בטובת כומרין.	אביי:												■	נא:
מאן דמתני אסיפא כ"ש ארישא, ומאן דמתני ארישא, אבל אסיפא כיון דאיכא אחרים בהדה, אפי' בטובת כומרין נמי שפיר דמי.													■	נא:
עבודת כוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד.													■	< נא:
מתני' מני' ר"ע היא													■	נא:
(דברים יב) אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים - בכלים שנשתמשו בהן לעבודת כוכבים הכתוב מדבר יכול עשאום ולא גמרום, גמרום ולא הביאום, הביאום ולא נשתמשו בהן, יכול יהו אסורים? ת"ל: אשר עבדו שם הגוים, שאין אסורין עד שיעבדו, מכאן אמרו: עבודת כוכבים של עובד כוכבים אינה אסורה עד שתיעבד, ושל ישראל - אסורה מיד, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]											■	◇	נא:
חילוף הדברים: עבודת כוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד, ושל ישראל - עד שתיעבד.	רבי עקיבא:												■	נא:
בכלים שנשתמשו בהן לעבודת כוכבים הכתוב מדבר.	אמר מר:												■	< נא:
הא מקומות כתיב													ז	נא:
אם אינו ענין למקומות, דלא מיתסרי, דכתיב: (דברים יב) אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם, תנהו ענין לכלים, מכאן אמרו: עבודת כוכבים של עובד כוכבים אינה אסורה אלא עד שתיעבד, ושל ישראל - מיד.													!	◇ נא: